

NBP

Narodowy Bank Polski

Marzec 2014 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Marzec 2014 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Wydział Integracji Europejskiej Departamentu Zagranicznego
we współpracy z Departamentem Systemu Finansowego
Warszawa, 2014 r.

Spis treści

1. Komisja Europejska	4
1.1. Uproszczenie zasad finansowania ze środków UE	4
1.2. Wyniki państw członkowskich UE w dziedzinie innowacji	4
1.3. Pogłębiona analiza sytuacji makroekonomicznej w wybranych państwach UE	5
1.4. Przegląd strategii „Europa 2020”	5
1.5. Pomoc UE dla Ukrainy	6
1.6. Pakiet standardów technicznych w ramach CRD IV/CRR	7
1.7. Nowe zalecenie dotyczące niewypłacalności przedsiębiorstw	7
1.8. Plan długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej	8
2. Rada Unii Europejskiej	9
2.1. Rozszerzenie mandatu prezydencji w negocjacjach w sprawie SRM	9
2.2. Zmiana dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności	9
3. Rada Europejska	10
3.1. Nadzwyczajny szczyt UE w sprawie Ukrainy	10
3.2. Posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 20 i 21 marca	10
4. Parlament Europejski	12
4.1. Publiczne wysłuchanie Mario Draghiego	12
4.2. Zaostrzenie przepisów zapobiegających praniu pieniędzy	12
4.3. Ocena prac Trojki	12
4.4. Pierwsze publiczne wysłuchanie Danièle Nouy	13
4.5. Porozumienie w sprawie nowej dyrektywy dotyczącej rachunków bankowych	14
4.6. Porozumienie polityczne w sprawie SRM	14
5. Europejski Bank Centralny	16
5.1. Decyzje w sprawie polityki pieniężnej	16
5.2. Postępy we wdrażaniu SSM	16
5.3. Informacje dotyczące opinii EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych	17
6. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego	18
6.1. Dokumenty ESRB dotyczące polityki makroostrożnościowej	18
6.2. Posiedzenie Rady Generalnej ESRB	19
7. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	20
7.1. Raport dotyczący wpływu dostosowania definicji współczynnika dźwigni	20
7.2. Raport dotyczący wpływu postanowień Bazylei III na sektor bankowy	20

8. Inne	22
8.1. Czwarta runda negocjacji UE–USA	22
8.2. Orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie ESM	22
8.3. Zakończenie misji Trojki w Grecji	22
8.4. Szczyt Unia Europejska–Stany Zjednoczone	23
Zapowiedzi wydarzeń w kwietniu	24
Autorzy	25

1. Komisja Europejska

1.1. Uproszczenie zasad finansowania ze środków UE

Dnia 3 marca KE opublikowała [komunikat](#) pt.: „Ostateczna tablica wyników w dziedzinie uproszczenia w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020”¹. Komunikat zawiera podsumowanie najważniejszych osiągnięć w procesie wprowadzania uproszczeń w zasadach finansowania ze środków UE, takich jak optymalizacja liczby programów, prostsze przepisy i łatwiejszy dostęp do finansowania, czy wprowadzenie elektronicznej administracji. Prezentuje także listę „straconych możliwości”, w tym: obowiązywanie zbyt szczegółowych aktów podstawowych oraz zmniejszona elastyczność działania Komisji w zakresie przekierowywania unijnego wsparcia w następstwie nieprzewidzianych zmian politycznych, gospodarczych i społecznych. W dołączonej do komunikatu tablicy (*simplification scoreboard*) zostało zamieszczonych ponad 120 zmian, które mają uprościć zasady finansowania europejskich przedsiębiorstw, miast, regionów, projektów naukowych i organizacji pozarządowych ze środków budżetowych UE.

1.2. Wyniki państw członkowskich UE w dziedzinie innowacji

Dnia 4 marca KE [ogłosiła](#) zestawienie wyników państw członkowskich UE w zakresie badań i innowacji wraz z tablicą wyników innowacyjności na szczeblu regionalnym. Powyższe zestawienie wskazuje, że Europa nadrabia zapóźnienia innowacyjne w stosunku do Stanów Zjednoczonych i Japonii. Nadal utrzymuje się jednak zróżnicowanie poziomu innowacyjności między państwami członkowskimi UE, a dystans do liderów zmniejsza się wciąż zbyt wolno. Na szczeblu regionalnym różnice w poziomie innowacyjności w dalszym ciągu się pogłębiają, a spadek wskaźników innowacyjności dotyka wciąż prawie jedną piątą regionów UE. W ogłoszonym zestawieniu KE dokonała podziału państw członkowskich na cztery grupy o różnych wynikach:

- Dania, Finlandia, Niemcy i Szwecja są „liderami innowacji” (*Innovation leaders*), o poziomie innowacyjności znacznie powyżej średniej UE;
- Austria, Belgia, Cypr, Estonia, Francja, Irlandia, Luksemburg, Holandia, Słowenia i Wielka Brytania to „kraje doganiające liderów” (*Innovation followers*) o poziomie innowacyjności powyżej lub blisko średniej UE;

¹ Proces wprowadzania uproszczeń, zainicjowany w dniu 8 lutego 2012 r. publikacją [komunikatu](#) KE pt.: „Program uproszczeń dotyczący wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020”, objął: projekt rozporządzenia w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz projekty 57 aktów prawnych dotyczących zasad finansowania w ramach polityk sektorowych. Publikowanie tablic (wcześniej opublikowano dwie: [w dniu 20 września 2012 r.](#) oraz [w dniu 26 lutego 2013 r.](#)) umożliwiło Komisji monitorowanie procesu legislacyjnego w Parlamencie Europejskim i w Radzie pod kątem wprowadzanych uproszczeń.

- wyniki, jakie notują Chorwacja, Czechy, Grecja, Węgry, Włochy, Litwa, Malta, Polska, Portugalia, Słowacja oraz Hiszpania są poniżej średniej UE. To „umiarkowani innowatorzy” (*Moderate innovators*);
- Bułgaria, Łotwa i Rumunia są „słabymi innowatorami” (*Modest innovators*), o poziomie innowacyjności znacznie poniżej średniej UE.

1.3. Pogłębiona analiza sytuacji makroekonomicznej w wybranych państwach UE

Dnia 5 marca, zgodnie z Procedurą Nierównowag Makroekonomicznych (MIP), został opublikowany [komunikat](#) Komisji Europejskiej prezentujący podsumowanie wyników pogłębionej analizy dotyczącej sytuacji gospodarczej (*in-depth reviews*)² w 17 państwach UE, wskazanych w Raporcie Mechanizmu Ostrzegawczego 2014 jako te, w których mogą występować lub narastać zakłócenia równowagi³. W opinii KE najtrudniejsza sytuacja występuje w Chorwacji, Włoszech oraz Słowenii, dotkniętych nadmiernymi zaburzeniami równowagi makroekonomicznej, a także w Irlandii, Hiszpanii i Francji, w których istniejące nierównowagi wymagają zdecydowanych działań naprawczych. Występowanie nierównowag zostało ponadto stwierdzone w przypadku Belgii, Bułgarii, Finlandii, Holandii, Niemiec, Szwecji, Węgier oraz Wielkiej Brytanii.

Stosowne działania eliminujące lub zapobiegające narastaniu nierównowag makroekonomicznych będą musiały znaleźć swoje odzwierciedlenie w przygotowywanych obecnie Krajowych Programach Reform oraz Programach Stabilności lub Konwergencji. W czerwcu 2014 r. KE podejmie decyzję, czy działania zaplanowane do podjęcia w ww. dokumentach programowych są wystarczające w obliczu występujących wyzwań gospodarczych. KE – w razie negatywnej oceny – zaleci Radzie UE nałożenie zobowiązania na konkretne państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych działań naprawczych, zgodnie z częścią korygującą MIP. Zaleceniom tym mogą ponadto towarzyszyć dalsze kroki w ramach procedury nadmiernego deficytu (zwłaszcza w przypadku Francji i Słowenii, do których zostały skierowane zalecenia w związku z zagrożeniem odejścia od przyjętej ścieżki dotyczącej korekty nadmiernego deficytu).

1.4. Przegląd strategii „Europa 2020”

Dnia 5 marca KE opublikowała [komunikat](#) pt.: „Podsumowanie realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”. W komunikacie zaprezentowano analizę sytuacji gospodarczej w Europie po czterech latach obowiązywania strategii. Zawiera także wstępną ocenę roli, jaką strategia

² [Szczegółowe analizy](#) KE dla każdego z 17 państw członkowskich UE zostały zaprezentowane w formie odrębnych publikacji.

³ AMR wskazywał 16 państw członkowskich UE, których sytuacja makroekonomiczna powinna zostać dokładnie przeanalizowana. W przypadku Irlandii, która pomyślnie zakończyła realizację programu dostosowawczego, analiza została natomiast przeprowadzona zgodnie z propozycją Rady ECOFIN z dnia 18 lutego 2014 r.

odegrała do tej pory pod kątem jej celów, inicjatyw przewodnich, a także w kontekście semestru europejskiego.

Analiza KE pokazuje, że doświadczenia w zakresie osiągania celów i realizowania inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” są różnorodne. UE jest w stanie osiągnąć swoje cele lub zbliżyć się do ich osiągnięcia w obszarze edukacji, klimatu i energii, ale nie w zakresie zatrudnienia, badań naukowych i rozwoju lub walki z ubóstwem. Komunikat ma być punktem wyjścia do konsultacji społecznych, po zakończeniu których (na początku 2015 r.) Komisja przedstawi propozycje legislacyjne dotyczące dalszej realizacji strategii.

1.5. Pomoc UE dla Ukrainy

Dnia 5 marca KE uzgodniła [pakiet wsparcia dla Ukrainy](#), który stanowi wkład UE w europejskie i międzynarodowe wysiłki na rzecz wspierania ukraińskich reform gospodarczych i politycznych. Celem propozycji KE jest zapewnienie wsparcia o wartości co najmniej 11 mld EUR w okresie kilku następnych lat. Środki te będą pochodziły z budżetu UE i europejskich instytucji finansowych. Główne elementy pakietu obejmują następujące działania:

- 3 mld EUR z budżetu UE w ciągu najbliższych lat (1,6 mld EUR w formie pożyczek stanowiących pomoc makrofinansową oraz pomocowy pakiet dotacji w wysokości 1,4 mld EUR);
- do 8 mld EUR z Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju;
- 3,5 mld EUR potencjalnie pozyskanych w ramach sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego;
- stworzenie platformy koordynującej działania darczyńców;
- tymczasowe stosowanie pogłębionej umowy o wolnym handlu od chwili podpisania układu o stowarzyszeniu oraz, jeśli zajdzie taka potrzeba, ewentualne przyspieszenie zastosowania środków handlowych;
- stworzenie grupy roboczej / forum inwestycyjnego wysokiego szczebla;
- modernizacja ukraińskiego systemu tranzytu gazu oraz dążenie do odwrócenia kierunku przepływu gazu, zwłaszcza w przypadku tras biegnących przez Słowację;
- przyspieszenie realizacji planu działania w sprawie liberalizacji wizowej we wcześniej ustalonych ramach (oferta dotycząca partnerstwa na rzecz mobilności);
- pomoc techniczna w szeregu dziedzin, poczynając od reform konstytucyjnych, przez reformy wymiaru sprawiedliwości, po przygotowania do wyborów.

Realizując deklaracje z dnia 5 marca, Komisja [przedłożyła](#) w dniu 19 marca br. projekt decyzji w sprawie wsparcia makrofinansowego dla Ukrainy wynoszącego 1 mld EUR w formie pożyczek średnioterminowych. Powyższy plan pomocy stanowi część pakietu pomocy dla Ukrainy

przyjętego przez Radę Europejską na nadzwyczajnym szczycie w dniu 6 marca br. (patrz także pkt 3.1.).

1.6. Pakiet standardów technicznych w ramach CRD IV/CRR

Dnia 9 marca KE przyjęła [pakiet](#) dziewięciu regulacyjnych standardów technicznych⁴ (*Regulatory Technical Standards, RTS*) wymaganych w celu wdrożenia postanowień pakietu CRR/CRD IV⁵. Standardy określają m.in.: zasady postępowania przez właściwe organy krajowe i uczestników rynku przy ujawnianiu informacji związanych z instrumentami stanowiącymi pozycje sekurytyzacyjne (*securitisation instruments*), sposoby określania potencjalnych strat w przypadku instrumentów pochodnych i upadłości kontrahentów, definicję „rynku” oraz rodzaje instrumentów, które mogą być używane przy wypłatach premii. Przyjęte standardy techniczne zostały przygotowane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) i bazują na doświadczeniach krajowych organów nadzoru bankowego oraz wynikach konsultacji przeprowadzonych wśród interesariuszy. Jeżeli PE i Rada UE nie zgłoszą w ciągu miesiąca sprzeciwu wobec proponowanych standardów, zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE i wejdą w życie z datą w nim określoną.

1.7. Nowe zalecenie dotyczące niewypłacalności przedsiębiorstw

Dnia 12 marca Komisja Europejska ogłosiła [zalecenie](#) dotyczące krajowych procedur związanych z niewypłacalnością przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, w którym wezwała państwa członkowskie do:

- ułatwiania restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej na wczesnym etapie, przed rozpoczęciem oficjalnego postępowania upadłościowego;
- umożliwiania dłużnikom restrukturyzacji ich przedsiębiorstw bez konieczności formalnego rozpoczęcia postępowania sądowego;
- umożliwiania przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej złożenia wniosku o tymczasowe zawieszenie uruchomienia procedury postępowania egzekucyjnego przez wierzycieli (do czterech miesięcy, odnawialne na okres maksymalnie 12 miesięcy) w celu przyjęcia planu restrukturyzacji;

⁴ Regulacyjne standardy techniczne zawierają szczegółowe zapisy dotyczące procedur i zasad wprowadzania przez właściwe władze krajowe i uczestników rynku poszczególnych kwestii technicznych wynikających z pakietu CRD IV/CRR. Są one bezpośrednio obowiązującymi europejskimi standardami i nie wymagają transpozycji do prawa krajowego.

⁵ [Pakiet CRD IV/CRR](#) zaczął obowiązywać od 1 stycznia bieżącego roku i składa się z dwóch części: dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR. Dyrektywa wymaga transpozycji do polskiego prawa, natomiast rozporządzenie obowiązuje bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich UE. Pakiet przewiduje wdrożenie ponad stu regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych. Do tej pory KE przyjęła ich w sumie czternaście.

- ułatwienia procesu przyjmowania planu restrukturyzacji, z uwzględnieniem interesów zarówno dłużników, jak i wierzycieli, a także mając na uwadze zwiększanie szans na ratowanie rentownych przedsiębiorstw;
- ograniczenia negatywnego wpływu bankructwa na przyszłe rozpoczęcie prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę, w szczególności dzięki uregulowaniu zobowiązań w ciągu maksymalnie trzech lat.

Państwa członkowskie zostały poproszone o wprowadzenie w ciągu roku odpowiednich zmian w ustawodawstwie krajowym. Po upływie 18 miesięcy od przyjęcia zalecenia KE dokona przeglądu rozwiązań obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich i zdecyduje o potrzebie podjęcia dalszych działań w tym zakresie.

1.8. Plan długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej

Dnia 27 marca Komisja Europejska przyjęła [pakiet środków](#), którego celem jest stymulowanie nowych, zróżnicowanych źródeł długoterminowego finansowania i ponowne wejście na ścieżkę zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie. Proponowane działania skupiają się na sześciu głównych obszarach:

- mobilizowanie prywatnych źródeł finansowania długoterminowego;
- lepsze wykorzystanie finansowania publicznego;
- rozwój europejskich rynków kapitałowych;
- usprawnienie dostępu małych i średnich przedsiębiorstw do finansowania;
- zwiększenie prywatnego finansowania inwestycji w infrastrukturę w ramach strategii „Europa 2020”;
- usprawnienie ogólnych ram zrównoważonego finansowania.

Wraz z komunikatem KE opublikowała [projekt dyrektywy](#) zmieniającej dyrektywę w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, mającej na celu wsparcie dalszego rozwoju tego typu inwestorów długoterminowych w UE. KE opublikowała także [komunikat](#) pt.: „Uwalnianie potencjału finansowania społecznościowego w Unii Europejskiej”, mający na celu zaoferowanie małym i średnim przedsiębiorstwom alternatywnych źródeł finansowania.

2. Rada Unii Europejskiej

2.1. Rozszerzenie mandatu prezydencji w negocjacjach w sprawie SRM

Na posiedzeniu Rady ECOFIN w dniu 11 marca [rozszerzono](#) mandat negocjacyjny prezydencji w negocjacjach nad jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*Single Resolution Mechanism*, SRM) w celu osiągnięcia kompromisu politycznego z PE w zaplanowanym terminie⁶. Dyskusja toczyła się wokół następujących kwestii spornych:

- ograniczenia roli Rady UE w procesie podejmowania decyzji o wszczęciu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*resolution*),
- powierzenia EBC wyłączności w zakresie decydowania, czy instytucja upada lub jest na progu upadłości (*failing or likely to fail*),
- roli sesji plenarnej Rady SRM (*Single Resolution Board*, SRB) w podejmowaniu indywidualnych decyzji *resolution*,
- możliwości pożyczania przez jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*Single Resolution Fund*, SRF) dodatkowych środków z rynków,
- metody obliczania wpłat do SRF.

2.2. Zmiana dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności

Po wcześniejszej dyskusji na posiedzeniu Rady ECOFIN (11 marca) w dniu 24 marca Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa przyjęła [dyrektywę](#) zmieniającą dyrektywę Rady w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Nowa dyrektywa rozszerza zakres obowiązywania dotychczasowej regulacji (2003/48/WE) o dodatkowe kategorie dochodów z oszczędności i produkty finansowe (m.in. umowy ubezpieczeniowe oraz w szerszym zakresie fundusze inwestycyjne). Dyrektywa zapewnia także lepszy dostęp organów podatkowych do informacji o osobach otrzymujących dochody w formie odsetek.

Państwa członkowskie mają czas na implementację dyrektywy do krajowych porządków prawnych do dnia 1 stycznia 2016 r.

⁶ W przeddzień posiedzenia Rady miało miejsce spotkanie ministrów finansów Eurogrupy+ (Eurogrupa wraz z ministrami finansów państw spoza strefy euro, które uczestniczyły w negocjacjach) dotyczące umowy międzyrządowej ws. przekazania i uwspólnotwienia krajowych składek na rzecz SRF (Intergovernmental Agreement, IGA). Ministrowie skoncentrowali się na przygotowaniu stanowiska na posiedzenie Rady ECOFIN, w szczególności w zakresie: zapewnienia SRF odpowiedniej płynności, wzajemnego pożyczania między krajowymi subfunduszami w SRF, nawiązania do zasad *bail-in* oraz podziału kosztów w procesie *resolution* w przypadku transgranicznych grup bankowych.

3. Rada Europejska

3.1. Nadzwyczajny szczyt UE w sprawie Ukrainy

Dnia 6 marca na nadzwyczajnym [szczycie ws. Ukrainy](#) szefowie państw lub rządów państw członkowskich UE postanowili m.in. zawiesić rozmowy dwustronne z Federacją Rosyjską w kwestiach wizowych, a także na temat nowego porozumienia o ułatwieniach w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej. Jednocześnie poparli decyzję europejskich członków grupy G-8 i instytucji UE o zawieszeniu, do odwołania, ich udziału w przygotowaniach do szczytu grupy G-8. Przywódcy państw członkowskich UE potwierdzili również zobowiązanie UE do podpisania z Ukrainą układu o stowarzyszeniu, obejmującego pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu. W trybie priorytetowym w najbliższym czasie zobowiązali się do podpisania wszystkich rozdziałów politycznych. Podkreślili, że Unia Europejska zamierza przyjąć jednostronne środki, które pozwoliłyby Ukrainie odnieść znaczne korzyści z możliwości, jakie oferuje pogłębiona i kompleksowa strefa wolnego handlu. Ponadto przyjęli przedstawiony w dniu 5 marca przez KE pakiet pomocowy i polecieli wszystkim stosownym organom Rady sprawne zajęcie się nim.

3.2. Posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 20 i 21 marca

Podczas [posiedzenia](#) Rada Europejska podsumowała pierwszy etap semestru europejskiego, potwierdzając pięć priorytetów dla polityki gospodarczej zawartych w Rocznej Analizie Wzrostu na 2014 r.⁷

Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała osiągnięcie porozumienia politycznego pomiędzy Radą UE a Parlamentem Europejskim w sprawie rozporządzenia ustanawiającego SRM (patrz pkt 4.6.), podkreślając, że rozporządzenie powinno zostać przyjęte przed zakończeniem obecnej kadencji Parlamentu Europejskiego (tj. do maja br.).

Przedmiotem obrad były także kwestie podatkowe oraz polityka przemysłowa. Rada Europejska wezwała m.in. do przyjęcia, na pierwszym posiedzeniu Rady UE następującym po marcowym posiedzeniu Rady Europejskiej, dyrektywy zmieniającej dyrektywę w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (patrz pkt 2.2.), a także do przyjęcia do końca 2014 r. dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania

⁷ Należą do nich: dążenie do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi; przywrócenie normalnych warunków kredytowania gospodarki przez banki; działanie na rzecz obecnego i przyszłego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności; działanie na rzecz ograniczenia bezrobocia i społecznych skutków kryzysu; modernizacja administracji publicznej.

bezpośredniego. W odniesieniu do polityki przemysłowej Rada Europejska zwróciła się m.in. do Komisji Europejskiej o przedstawienie planu dalszych działań na rzecz tworzenia lepszych warunków dla wzrostu konkurencyjności i innowacyjności przemysłu europejskiego.

Z kolei w odniesieniu do kwestii klimatu i energii Rada Europejska potwierdziła zamiar dokończenia budowy wewnętrznego rynku energii do końca 2014 r. Szefowie państw lub rządów państw UE zlecieli przygotowanie do czerwca br. kompleksowego planu zmniejszenia uzależnienia UE od zewnętrznych źródeł energii. Zdecydowali ponadto o rozwoju połączeń międzysystemowych pomiędzy sieciami przesyłowymi gazu i energii elektrycznej państw UE, a także postanowili przyspieszyć dalszą dywersyfikację źródeł dostaw energii oraz rozwijać odnawialne i inne lokalne źródła energii.

Rada Europejska wyraziła w swoich konkluzjach poparcie dla Ukrainy i jej prawa do decydowania o własnej przyszłości, jak również dla działań rządu Ukrainy na rzecz stabilizacji sytuacji w kraju i podjęcia reform. Ponadto Rada Europejska zdecydowała o podpisaniu w dniu 21 marca części politycznej umowy stowarzyszeniowej UE–Ukraina i wyraziła gotowość do podpisania pozostałych części układu o stowarzyszeniu oraz o pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu, które wraz z postanowieniami politycznymi stanowią jeden instrument. Szefowie państw lub rządów państw UE wezwali Radę UE i Parlament Europejski do szybkiego przyjęcia wniosku w sprawie tymczasowego zlikwidowania ceł na ukraińskie towary przywożone do UE. Rada Europejska uznała za priorytetowe przywrócenie stabilności makroekonomicznej na Ukrainie i wezwała Radę UE do szybkiego uzgodnienia pomocy makroekonomicznej.

Rada Europejska ponownie potwierdziła swój cel, którym jest dalsze wzmocnienie stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej z Gruzją i Republiką Mołdawii i zdecydowała o podpisaniu z tymi państwami – nie później niż w czerwcu 2014 r. – układów o stowarzyszeniu, w tym pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu, które zostały parafowane w listopadzie 2013 r. w Wilnie.

4. Parlament Europejski

4.1. Publiczne wysłuchanie Mario Draghiego

Dnia 3 marca na forum Komisji ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON) odbyło się ostatnie w obecnej kadencji PE wysłuchanie z udziałem Prezesa EBC Mario Draghiego. Prezes EBC skupił się w swoim [wystąpieniu](#) na podsumowaniu działalności EBC w ostatnich pięciu latach oraz omówił postępy we wdrażaniu unii bankowej. Pytania europosłów do Prezesa EBC dotyczyły przede wszystkim: systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, potencjalnych instrumentów wsparcia EBC dla gospodarki realnej, planowanych potencjalnych zmian w strukturze Trojki oraz możliwych sposobów przeciwdziałania niskiej inflacji w strefie euro.

4.2. Zaostrzenie przepisów zapobiegających praniu pieniędzy

Dnia 11 marca PE przegłosował [zmiany w dyrektywie](#) w sprawie zapobiegania praniu pieniędzy oraz przyjął rozporządzenie dotyczące transferu funduszy. Nowe przepisy zakładają ustanowienie w każdym państwie członkowskim UE centralnych rejestrów, które byłyby ze sobą połączone, wzajemnie współdziałały oraz byłyby publicznie dostępne. Rejestry zawierałyby informacje dotyczące właścicieli oraz udziałowców podmiotów prawnych, takich jak firmy, fundusze powiernicze lub holdingi. Projekt znowelizowanej dyrektywy nakłada też na banki, audytorów, prawników, agentów nieruchomości czy właścicieli kasyn obowiązek zachowania ostrożności w przypadku podejrzanych transakcji, tym samym utrudnia ukrywanie działań nielegalnych oraz unikanie opodatkowania. Z kolei rozporządzenie dotyczące transferu środków ma na celu poprawienie możliwości śledzenia płatników, odbiorców oraz przepływających pomiędzy nimi funduszy.

Parlament Europejski przegłosował projekt przepisów w pierwszym czytaniu w celu podsumowania prac wykonanych do tej pory. Skonsolidowana wersja uzgodnień zostanie przekazana Parlamentowi wybranemu na kolejną kadencję.

4.3. Ocena prac Trojki

Dnia 13 marca PE przyjął dwie [rezolucje](#) oceniające prace Trojki, która kontrolowała wdrażanie reform i wykorzystanie międzynarodowej pomocy finansowej w krajach najbardziej dotkniętych kryzysem zadłużeniowym, czyli w Grecji, Irlandii, Portugalii i na Cyprze. W opinii Parlamentu⁸ działania podejmowane wspólnie przez KE, EBC i MFW pomogły ww. państwom przetrwać

⁸ Dochodzenie dotyczące roli i działań Trojki było prowadzone od listopada 2013 r. Jego efektem są dwa raporty, jeden [przygotowany przez Komisję ds. Gospodarczych i Monetarnych](#) (ECON), a drugi – [Komisję ds. Zatrudnienia i Spraw Socjalnych](#) (EMPL).

kryzys oraz zapobiegły pogorszeniu się sytuacji. Krytyczne oceny dotyczyły struktury organizacyjnej oraz niewłaściwych metod pracy Trojki, które utrudniały przejście przez władze krajowe współodpowiedzialności za przeprowadzane reformy, a ponadto naruszały podstawowe zasady, takie jak przejrzystość oraz rozliczalność. Negatywnie zostały też ocenione skutki reform zaproponowanych przez Trojkę dla poziomu zatrudnienia, zwłaszcza ludzi młodych, a także dla działalności małych przedsiębiorstw w ww. państwach. Wszystko to wpłynęło na negatywną ocenę działalności instytucji UE i osłabiło zaufanie opinii publicznej do nich. Pracom Trojki nie towarzyszyła ponadto odpowiednia strategia komunikacyjna, wyjaśniająca obywatelom konieczność konsolidacji fiskalnej i głębokich reform.

PE proponuje, aby w przyszłości inaczej zorganizować prace Trojki. W zaleceniach została zasugerowana potrzeba opracowywania „planu B”, tj. alternatywnych działań na wypadek zmiany założeń wyjściowych programu dostosowawczego oraz uwzględniania w programie w szerszym zakresie kwestii społecznych i zatrudnienia. Propozycje zakładają ponadto, że w krótkim terminie niezbędne jest wprowadzenie regulaminu wewnętrznego Trojki w celu zwiększenia przejrzystości procesu decyzyjnego. Natomiast w perspektywie średniookresowej działania wspierające oraz kontrolne podejmowane w państwach członkowskich UE borykających się z poważnymi problemami gospodarczymi lub finansowymi powinny być przeprowadzane przez nowy Europejski Fundusz Walutowy (*European Monetary Fund*, EMF) powołany na podstawie prawa UE. W przypadku tego funduszu zaangażowanie MFW byłoby opcjonalne, a uczestnictwo EBC sprowadzałoby się do statusu obserwatora.

4.4. Pierwsze publiczne wysłuchanie Danièle Nouy

Dnia 18 marca na forum Komisji ECON odbyło się pierwsze publiczne wysłuchanie z udziałem Przewodniczącej Rady ds. Nadzoru SSM, Danièle Nouy⁹. Przewodnicząca [podsumowała](#) postęp prac nad wdrażaniem SSM, przedstawiła dalsze kroki na drodze do przejęcia zadań nadzorczych przez EBC oraz dokonała przeglądu aktualnych działań związanych z kompleksową oceną banków przeprowadzaną przez EBC.

Głównymi tematami dyskusji z eurodeputowanymi były: organizacja badania jakości aktywów banków przez EBC, zapewnienie przejrzystości działań nadzorczych EBC¹⁰ oraz potencjalne działania EBC na rzecz ograniczenia ryzyka pogłębienia podziału na banki ze strefy euro i spoza niej w ramach unii bankowej. Nouy odniosła się do zapytań posłów o negocjacje w sprawie SRM i podkreśliła, że kompromis jest konieczny, ale musi zapewnić efektywne i szybkie działanie me-

⁹ Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym ws. SSM między PE i EBC Przewodniczący Rady ds. Nadzoru SSM jest zobowiązany do udziału dwa razy w roku w zwyczajnych publicznych wysłuchaniach na forum właściwej komisji parlamentarnej PE, a także w wysłuchaniach organizowanych *ad hoc* na wezwanie właściwej komisji PE.

¹⁰ D. Nouy ogłosiła w swoim przemówieniu, że Rada ds. Nadzoru SSM będzie co kwartał przedkładać PE protokoły ze swoich posiedzeń. Równocześnie Rada zdecydowała, że w przypadku stosownej prośby ze strony PE protokoły będą mogły być przekazywane wcześniej.

chanizmu. Ponadto fundusz *resolution* musi mieć możliwość pozyskiwania dodatkowego finansowania z rynków, szczególnie w początkowym okresie funkcjonowania.

4.5. Porozumienie w sprawie nowej dyrektywy dotyczącej rachunków bankowych

Dnia 20 marca PE i przedstawiciele Rady UE osiągnęli [porozumienie polityczne](#) dotyczące projektu dyrektywy w sprawie przejrzystości i porównywalności opłat związanych z prowadzeniem rachunku płatniczego, w sprawie zmiany rachunku płatniczego oraz dostępu do rachunku płatniczego. Projektowana dyrektywa jest wynikiem inicjatywy Komisji Europejskiej – ponieważ około 58 mln konsumentów UE w wieku powyżej 15 lat nie posiada rachunku płatniczego, KE uznała dostęp do podstawowego rachunku płatniczego za nieodzowny warunek pełnego uczestnictwa obywateli w życiu gospodarczym i społecznym UE. Nowe przepisy ułatwią konsumentom m.in. dostęp do rachunku płatniczego w innym państwie członkowskim, zapewnią szybką i prostą procedurę zmiany rachunku płatniczego oraz zagwarantują przejrzystość opłat pobieranych z tytułu prowadzenia rachunku płatniczego, w tym możliwość porównywania opłat pobieranych przez banki i innych dostawców usług płatniczych w UE. Oczekuje się, że nowa regulacja zostanie przyjęta przez Radę UE w najbliższych tygodniach.

4.6. Porozumienie polityczne w sprawie SRM

Dnia 20 marca PE i Rada UE osiągnęły porozumienie polityczne w sprawie rozporządzenia ustanawiającego SRM. Najważniejsze kompromisowe ustalenia dotyczą m.in.:

- zakresu: SRM obejmie wszystkie banki nadzorowane przez SSM. SRB będzie odpowiedzialna za przygotowanie planów *resolution* dla banków nadzorowanych bezpośrednio przez EBC i transgranicznych grup bankowych, a krajowe organy *resolution* (NRAs) dla pozostałych banków;
- decydowania, czy instytucja upada lub jest na progu upadłości. Kompetencja ta została powierzona EBC, przy czym SRB może się zwrócić do EBC z prośbą o podjęcie stosownej decyzji (jeśli EBC odmówi, SRB może samodzielnie podjąć decyzję);
- procesu decyzyjnego, który jest scentralizowany wokół SRB i obejmie KE, Radę UE, EBC i NRAs. W przypadku stwierdzenia przez EBC, że należy wszcząć procedurę *resolution*, SRB będzie podejmować decyzję o podjęciu stosownych działań. KE będzie następnie zatwierdzać proponowany przez SRB plan *resolution*. Decyzja KE będzie podlegać ocenie Rady UE tylko w wyjątkowych przypadkach (np. gdy wartość środków z SRF ulegnie zmianie). W sytuacji gdy KE lub Rada UE się sprzeciwią, SRB będzie musiała zmienić proponowany plan;
- głosowania w SRB: główna rola w poszczególnych procedurach *resolution* będzie należała do sesji wykonawczej SRB. Sesja plenarna ma być uruchamiana w procesie decyzyjnym dotyczącym indywidualnych instytucji tylko w sytuacjach wymagających wykorzystania

środków z SRF, które przekraczają 5 mld EUR. W skład sesji wykonawczej wejdą: przewodniczący SRB oraz czworo członków stałych (a także przedstawiciele odpowiednich krajowych organów *resolution*, jeśli rozważana jest kwestia dotycząca podmiotów z ich jurysdykcji), podczas gdy KE i EBC będą miały status obserwatora;

- SRF: utrzymano poziom docelowy funduszu w wysokości 55 mld EUR, a ponadto uzgodniono, że otrzyma on zdolność pożyczania z rynków dodatkowych środków (za zgodą sesji plenarnej SRB). Uwspólnotowanie krajowych subfunduszy w SRF zostało skrócone i ma być osiągnięte w ciągu 8 lat (w tym przez pierwsze dwa lata w systemie nieliniowym: w pierwszym roku – 40%, w drugim roku – kolejne 20%, a pozostałe środki w równych częściach przez resztę okresu przejściowego).

Porozumienie polityczne musi zostać oficjalnie przyjęte przez współustawodawców. PE ma przyjąć rozporządzenie na sesji plenarnej w dniach 14–17 kwietnia (ostatnia sesja PE przed wyborami w maju), a Rada UE wkrótce po nim.

5. Europejski Bank Centralny

5.1. Decyzje w sprawie polityki pieniężnej

Dnia 6 marca Rada Prezesów EBC [postanowiła](#), że główne stopy procentowe pozostaną na niezmienionym poziomie (stopa podstawowych operacji refinansujących: 0,25%; stopa kredytu w banku centralnym: 0,75%; stopa depozytu w banku centralnym na koniec dnia: 0,00%).

Nowe informacje potwierdzają, że umiarkowane ożywienie w gospodarce strefy euro postępuje zgodnie z wcześniejszymi ocenami Rady. Oczekiwania dotyczące inflacji w strefie euro w okresie średnim do długiego są wciąż silnie zakotwiczone na poziomie zgodnym z celem Rady Prezesów, by utrzymać inflację poniżej, ale blisko 2%. Rada Prezesów potwierdziła swoją zapowiedź dotyczącą przyszłego nastawienia polityki pieniężnej, zgodnie z którą Rada nadal oczekuje utrzymania podstawowych stóp procentowych EBC na poziomie obecnym lub niższym przez dłuższy czas.

Rada Prezesów uważnie obserwuje rozwój sytuacji na rynkach pieniężnych i jest gotowa rozważyć zastosowanie wszystkich instrumentów, które ma do dyspozycji. W dalszym ciągu jest zdecydowana utrzymać wysoki stopień akomodacyjności polityki pieniężnej oraz podjąć w razie potrzeby dalsze zdecydowane kroki.

5.2. Postępy we wdrażaniu SSM

Dnia 7 marca EBC [wyznaczył](#) swoich członków do Rady ds. Nadzoru. Troje reprezentantów EBC to: Sirkka Hämäläinen (była Prezes Suomen Pankki i Członek Zarządu EBC), Julie Dickson (przewodnicząca kanadyjskiego Office of the Superintendent of Financial Institutions) i Ignazio Angeloni (EBC).

Dnia 11 marca EBC opublikował [instrukcje](#) badania jakości aktywów banków (*asset quality review, AQR*), przeprowadzanego przez EBC w ramach kompleksowej oceny banków przed przejęciem w listopadzie br. obowiązków nadzorczych wynikających z rozporządzenia dotyczącego SSM. Instrukcja dotyczy drugiej fazy procesu¹¹, tj. inspekcji lokalnych (*on-site inspections*), które mają potrwać do sierpnia br., i obejmuje wskazówki dla właściwych organów krajowych oraz instytucji pomocniczych dotyczące przeprowadzenia planowanych działań. Instrukcja podzielona jest na dziesięć działów zawierających informacje z zakresu m.in.: procesów, zasad rachunkowości, weryfikacji danych, oceny kartotek kredytowych (*credit files*), oraz działań mających zapewnić odpowiednią jakość oceny.

¹¹ W fazie pierwszej miał miejsce wybór portfeli aktywów banków do AQR.

Ocena jakości aktywów banków ma zakończyć się w październiku br., a jej wyniki zostaną opublikowane wraz z wynikami testu warunków skrajnych przeprowadzanego przez EBC we współpracy z EBA.

5.3. Informacje dotyczące opinii EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych

W ramach procesu konsultacji projektów krajowych oraz unijnych aktów prawnych EBC wydał w marcu trzy [opinie](#): opinię w sprawie rumuńskiego nadzoru dotyczącego poleceń przelewu i poleceń zapłaty; opinię w sprawie estońskiego nadzoru finansowego, nadzoru makroostrożnościowego i nadzoru nad systemami płatności; opinię w sprawie zasad dotyczących konfliktu interesów urzędników wyższego szczebla *Banco de España*.

Opinia dotycząca banku centralnego Hiszpanii została wydana w związku z projektem rezolucji zmieniającej wewnętrzne zasady obowiązujące od 2000 roku. Zaproponowane zmiany mają na celu wyeliminowanie różnic występujących między wyższymi urzędnikami banku w zakresie ograniczeń związanych z ich prywatną działalnością po ustaniu stosunku pracy. EBC w swojej opinii z zadowoleniem przyjął fakt, że zmiany wprowadzane są z poszanowaniem niezależności banku centralnego i zapewnią jej wzmocnienie. Z uwagi na fakt, że bank centralny Hiszpanii wykonuje zadania nadzorcze, zmiany w regulacji są dodatkowo pożądane, aby wyeliminować ewentualne konflikty wynikające z podjęcia pracy przez byłych członków organów decyzyjnych i pracowników *Banco de España* zaangażowanych w działania nadzorcze (w okresie dwóch lat od zakończenia pracy w banku).

6. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

6.1. Dokumenty ESRB dotyczące polityki makroostrożnościowej

Dnia 3 marca ESRB (*European Systemic Risk Board*) opublikowała dwa dokumenty dotyczące polityki makroostrożnościowej: [Raport ESRB](#) dotyczący operacjonalizacji polityki makroostrożnościowej (*Flagship Report on Macro-Prudential Policy in the Banking Sector*) oraz [Podręcznik ESRB](#) na temat operacjonalizacji poszczególnych instrumentów makroostrożnościowych (*The ESRB Handbook on Operationalizing Macro-Prudential Policy in the Banking Sector*). Dokumenty te zostały przygotowane w związku z wejściem w życie od 1 stycznia 2014 r. nowych regulacji unijnych: [Rozporządzenia \(CRR\)](#) oraz [Dyrektywy \(CRD IV\)](#) w sprawie wymogów kapitałowych.

Celem raportu jest przedstawienie, w prosty i przejrzysty sposób, celów oraz instrumentów polityki makroostrożnościowej. Skierowany jest do szerokiego grona odbiorców. W raporcie omówiono kwestie dotyczące:

- definicji, strategii oraz celów polityki makroostrożnościowej,
- identyfikacji i oceny ryzyk systemowych,
- doboru i odpowiedniej kalibracji instrumentów polityki makroostrożnościowej,
- zasad stosowania instrumentów polityki makroostrożnościowej,
- oceny efektywności przeprowadzanych działań,
- przeglądu instrumentów makroostrożnościowych opisanych w przepisach CRD IV i CRR,
- roli ESRB w procesie koordynacji polityki makroostrożnościowej.

Podręcznik skierowany jest do organów makroostrożnościowych. Zawiera szczegółowe wskazówki dotyczące stosowania poszczególnych instrumentów makroostrożnościowych:

- kapitałowego bufora antycyklicznego,
- instrumentów makroostrożnościowych stosowanych wobec rynku kredytów mieszkaniowych,
- systemowego bufora kapitałowego i buforów kapitałowych dla G-SII¹² i O-SII¹³,
- instrumentów makroostrożnościowych w zakresie płynności,
- instrumentów nadzorczych stosowanych w ramach Filaru II,
- pozostałych instrumentów makroostrożnościowych określonych przepisami art. 458 CRR.

¹² Globalne instytucje o znaczeniu systemowym (*Global Systemically Important Institutions*).

¹³ Inne instytucje o znaczeniu systemowym (*Other Systemically Important Institutions*).

Poza szczegółowym opisem poszczególnych instrumentów makroostrożnościowych, w podręczniku omówiono:

- cele, którym mają służyć poszczególne instrumenty, mechanizmy ich transmisji oraz możliwe transgraniczne lub niezamierzone konsekwencje ich stosowania,
- wskaźniki, które mogą być wykorzystywane w przypadku podejmowania decyzji o aktywacji, kalibracji lub dezaktywacji poszczególnych instrumentów,
- uwarunkowania prawne i instytucjonalne związane z procesem decyzyjnym, w szczególności z koordynacją działań oraz komunikacją.

6.2. Posiedzenie Rady Generalnej ESRB

Dnia 20 marca br. odbyło się [trzynaste posiedzenie](#) Rady Generalnej ESRB. W trakcie posiedzenia członkowie Rady Generalnej omówili czynniki ryzyka dla systemu finansowego. Przedmiotem dyskusji były również scenariusze szokowe planowanych ogólnoeuropejskich testów warunków skrajnych sektora bankowego i ubezpieczeniowego. Obowiązek przeprowadzania tych testów wynika z rozporządzeń powołujących Europejskie Urzędy Nadzoru (*European Supervisory Authorities*, ESAs). Scenariusze, po zakończeniu prac na szczeblu ESRB, zostaną przekazane do odpowiednich ESAs. Ich publikacja zaplanowana jest na koniec kwietnia br.

Rada Generalna omówiła również potencjalne ryzyka systemowe związane z rozmiarami systemu bankowego. Podstawą do dyskusji był raport Doradczego Komitetu Naukowego (*Advisory Scientific Committee*, ASC). Członkowie ASC stwierdzili m.in., że duże uzależnienie gospodarki od finansowania ze źródeł bankowym może być w długim okresie związane z niższym wzrostem gospodarczym. Raport zostanie opublikowany na stronie internetowej ESRB.

Podczas posiedzenia zatwierdzono również odpowiedź ESRB na konsultacje Banku Irlandii dotyczące możliwych makroostrożnościowych skutków zezwolenia funduszom inwestycyjnym na udzielanie pożyczek. Wskazano w nim m.in., że pożyczki udzielane przez fundusze inwestycyjne mogą być cennym źródłem finansowania dla gospodarki. Działalność ta, jeśli nie będzie odpowiednio uregulowana, może gwałtownie się rozrastać i być źródłem nowych ryzyk systemowych.

Rada Generalna podjęła również decyzję o publikacji [risk dashboard](#). Jest to siódma edycja dokumentu, który zgodnie z Rozporządzeniem ustanawiającym ESRB zawiera zestaw wskaźników ilościowych i jakościowych ilustrujących bieżącą sytuację systemu finansowego i gospodarki w krajach UE.

7. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

7.1. Raport dotyczący wpływu dostosowania definicji współczynnika dźwigni

Dnia 5 marca EBA (*European Banking Authority*) opublikował na swojej stronie internetowej [raport](#) dotyczący wpływu ewentualnego dostosowania definicji współczynnika dźwigni finansowej zawartej w CRR do poprawionych standardów opublikowanych przez Komitet Bazylejski ds. Nadzoru Bankowego w dniu 12 stycznia br. Główne różnice w badanych definicjach dotyczą zasad wliczania do wskaźnika dźwigni m.in.:

- transakcji z wykorzystaniem instrumentów finansowych jako zabezpieczenia (*securities financing transactions, SFTs*),
- pozycji pozabilansowych,
- wystawionych przez bank kredytowych instrumentach pochodnych (*written credit derivatives*),
- depozytów zabezpieczających uzupełnianych w gotówce w związku ze zmianami ceny (*cash variation margin*).

Raport opracowano na podstawie danych uzyskanych od 173 unijnych banków. Przeprowadzone analizy wykazały, że różnice definicyjne pomiędzy CRR a standardami Komitetu Bazylejskiego skutkują niewielkimi rozbieżnościami w zakresie uzyskiwanych wartości wskaźnika dźwigni. Wskaźnik ten obliczony zgodnie z CRR kształtuje się na poziomie niższym od standardu Bazylejskiego maksymalnie o 0,2 pkt proc.

W związku z niewielkimi rozbieżnościami uzyskiwanych wyników oraz w celu zagwarantowania jednolitych zasad obliczania wskaźnika dźwigni pomiędzy państwami członkowskimi UE oraz innymi krajami stosującymi standardy Bazylejskie, EBA zaleca dostosowanie definicji współczynnika dźwigni w CRR do nowych standardów Komitetu Bazylejskiego. Komisja Europejska może, do czasu wejścia w życie obowiązku upubliczniania wartości wskaźnika dźwigni w 2015 r., przyjąć akt delegowany wprowadzający zmiany do zasad obliczania tego wskaźnika.

7.2. Raport dotyczący wpływu postanowień Bazylei III na sektor bankowy

Dnia 5 marca EBA opublikował na swojej stronie internetowej [raport](#) dotyczący wpływu wdrażania postanowień Bazylei III na sektor bankowy. Badaniu poddane zostały 174 banki, w tym 43 banki należące do tzw. grupy pierwszej (banki o kapitale *Tier 1* powyżej 3 mld EUR oraz prowadzące działalność transgraniczną) i 131 banków należących do grupy drugiej (pozostałe banki, niezaliczające się do grupy pierwszej). W badaniu oceniano, jak kształtowałyby się na dzień 30 czerwca 2013 r. poszczególne analizowane wskaźniki banków przy założeniu, że Bazylea III by-

łaby już całkowicie wdrożona. Otrzymane wyniki porównywano ze wskaźnikami obliczanymi na podstawie dotychczasowych wymogów.

Wyniki badania pokazują, że dla banków z grupy pierwszej wskaźnik kapitału podstawowego *Tier 1 (Common Equity Tier 1 capital ratio, CET1)* obliczany według standardów Bazylei III wynosiłby średnio 9,1%, podczas gdy przy zastosowaniu dotychczasowych zasad – 11,9%. Wskaźnik CET1 na poziomie 4,5% zostałby osiągnięty przez 95% banków z tej grupy, a na poziomie 7% – przez 82%. Oczekiwany niedobór kapitału dla banków, które nie osiągnęłyby CET1 na poziomie 4,5% oraz 7%, wynosiłby odpowiednio 2,4 mld EUR oraz 36,6 mld EUR. W porównaniu z poprzednim badaniem (stan na 31 grudnia 2012 r.) niedobór kapitału do poziomu CET1 wynoszącego 7% spadł z 70,4 mld EUR do 36,3 mld EUR, czyli o 48,4%. Dla banków z grupy drugiej średni wskaźnik CET1 obliczany według Bazylei III wynosiłby 8,8%, natomiast wyliczany według dotychczasowych zasad – 12,4%. W grupie tej 95% banków osiągnęłoby wskaźnik CET1 na poziomie 4,5%, a 89% – na poziomie 7%. Dla banków niespełniających tych kryteriów niedobór kapitału wynosiłby odpowiednio 13,3 mld EUR oraz 29,1 mld EUR.

W przypadku wskaźnika dźwigni stwierdzono, że jego średnie wartości nie zmieniły się znacząco w porównaniu z poprzednim badaniem. Przy założeniu pełnej implementacji wymogów Bazylei III średni wskaźnik dźwigni dla banków z grupy pierwszej wynosiłby 3%, natomiast dla banków z grupy drugiej – 3,6%. Docelowy poziom tego wskaźnika wynoszący 3% osiągnęłoby 66% banków z grupy pierwszej oraz 76% banków z grupy drugiej. Niedobór kapitału w przypadku banków, które go nie spełniły, wynosiłby w obu grupach odpowiednio 50,3 mld EUR oraz 13,9 mld EUR.

W przypadku norm płynności średni wskaźnik pokrycia płynności (*Liquidity Coverage Ratio, LCR*) wynosiłby dla banków obu grup odpowiednio 104% i 132%. Gdyby wziąć pod uwagę wszystkie badane banki, wymagany LCR na poziomie 100% osiągnęłoby 67% z nich, natomiast w przypadku 14% wskaźnik ten kształtowałby się poniżej 60%. Dla wszystkich badanych banków niedobór aktywów płynnych obliczono na 262 mld EUR.

8. Inne

8.1. Czwarta runda negocjacji UE–USA

W dniach 10–14 marca odbyła się w Brukseli kolejna [runda negocjacji](#) w sprawie Transatlantycznego Partnerstwa na rzecz Handlu i Inwestycji (*Transatlantic Trade and Investment Partnership*, TTIP). Przedmiotem rozmów były ułatwienia dla małych i średnich przedsiębiorstw, które powinny być głównymi beneficjentami negocjowanego porozumienia. Rozmowy dotyczyły także zagadnień stanowiących podstawę przyszłego porozumienia, tj. dostępu do rynku, rozbieżności w zakresie obowiązujących regulacji oraz nowych zasad współpracy (w tym: handlu energią i surowcami, a także ceł i ułatwień w handlu). W odniesieniu do zwiększania zgodności regulacyjnej rozmowy koncentrują się na kluczowych dla obu stron sektorach przemysłu, tj. farmaceutycznym, kosmetycznym, produkcji urządzeń medycznych, motoryzacyjnym oraz chemicznym. Kolejna runda negocjacji zostanie zorganizowana w Waszyngtonie jeszcze przed końcem wiosny. Zgodnie z harmonogramem intensywne rozmowy mają być prowadzone przez cały rok 2014.

8.2. Orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie ESM

Dnia 18 marca Federalny Trybunał Konstytucyjny [odrzucił](#) zarzuty dotyczące niezgodności z niemiecką konstytucją Traktatu o utworzeniu Europejskiego Mechanizmu Stabilności (ESM), Paktu Fiskalnego, sześciopaku oraz niemieckich aktów prawnych implementujących odnośne ustawodawstwo unijne. Trybunał Konstytucyjny uznał wniesione skargi jako nieuzasadnione, a częściowo także bezpodstawne. Bazując na swoim wstępnym orzeczeniu z września 2012 r., Federalny Trybunał Konstytucyjny jednogłośnie potwierdził moc obowiązywania Traktatu o utworzeniu ESM. W opinii Trybunału Traktat nie narusza niezależności budżetowej Bundestagu. Niezbędne będzie jednak wprowadzenie odpowiednich zapisów w niemieckiej ustawie budżetowej, umożliwiających wniesienie do funduszu w wymaganym czasie całości środków uzgodnionych w ramach tzw. kapitału na żądanie. Na podstawie wydanego orzeczenia Niemcy mogą przystąpić do funduszu, uzyskując tym samym prawo do głosowania w organach decyzyjnych ESM.

8.3. Zakończenie misji Trojki w Grecji

Dnia 19 marca przedstawiciele Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego zakończyli swoją misję, której celem było dokonanie oceny realizacji dostosowań gospodarczych w Grecji. Eksperti Trojki osiągnęli [porozumienie](#) z władzami w Atenach w sprawie dalszych działań z zakresu polityki gospodarczej, których realizacja może prowadzić do zakończenia przeglądu. Obie strony są zgodne, że sytuacja gospodarcza w Grecji stabilizuje się, gospodarka jest przygotowana do wznowienia wzrostu, a inflacja utrzymuje się na poziomie poniżej średniej państw strefy euro. W ocenie Trojki Grecja

powinna osiągnąć przewidziane na 2014 r. cele fiskalne. Rząd w Atenach potwierdził swoje zobowiązanie do wprowadzenia niezbędnych środków w celu wypracowania w 2015 r. nadwyżki pierwotnej sektora finansów publicznych w wysokości 3% PKB.

Misja Trojki w Atenach trwała 7 miesięcy. W najbliższych tygodniach Eurogrupa i Rada Wykonawcza MFW wypowiedzą się w sprawie akceptacji oficjalnego raportu z jej wykonania.

8.4. Szczyt Unia Europejska–Stany Zjednoczone

Dnia 26 marca odbył się w Brukseli [szczyt UE–USA](#) z udziałem Przewodniczącego Rady Europejskiej, Przewodniczącego KE oraz Prezydenta USA. Jednym z głównych tematów rozmów była reakcja wspólnoty międzynarodowej na wydarzenia na Ukrainie i aneksję Krymu przez Rosję. Partnerzy ponownie wyrazili poparcie dla władz i ludności Ukrainy w dążeniach do poprawy jakości życia oraz zgodnie uznali aneksję Krymu jako bezprawną. Obie strony wyraziły ponadto gotowość do dalszego zaostrzenia sankcji w przypadku eskalacji napięć na Ukrainie. Znaczącą część spotkania została poświęcona rozmowie o bezpieczeństwie energetycznym, także w kontekście ograniczenia europejskiej zależności od dostaw gazu z Rosji. Oprócz spraw międzynarodowych, takich jak bliskowschodni proces pokojowy, relacje z Iranem, czy sytuacja w Syrii i w Sahelu, tematem rozmów były: zmiany klimatyczne, kwestie obronne i bezpieczeństwa, współpraca na rzecz walki z terroryzmem, dwustronne porozumienie na rzecz handlu i inwestycji (TTIP), a także ochrona danych osobowych oraz informacji handlowych przepływających pomiędzy UE i USA.

Zapowiedzi wydarzeń w kwietniu

1–2.04	nieformalne posiedzenie Rady ECOFIN
2–3.04	sesja plenarna Parlamentu Europejskiego
14–17.04	sesja plenarna Parlamentu Europejskiego

Autorzy

Komisja Europejska – Maria Michalik, Małgorzata Potocka, Małgorzata Szcześ, Renata Żak

Rada Unii Europejskiej – Maria Michalik, Małgorzata Potocka, Małgorzata Szcześ

Rada Europejska – Maria Michalik, Małgorzata Potocka, Małgorzata Szcześ

Parlament Europejski – Maria Michalik, Małgorzata Szcześ, Renata Żak

Europejski Bank Centralny – Anna Górska, Maria Michalik

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego – Martyna Migąła

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – Martyna Migąła

Inne - Magdalena Gąsior, Renata Żak

Kalendarz wydarzeń w kwietniu – Renata Żak

Redakcja

Renata Żak, Wydział Integracji Europejskiej DZ

Źródła

Przegląd opracowano na podstawie informacji dostępnych na stronach internetowych: Komisji Europejskiej, Rady UE, Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

www.nbp.pl

